

mgr Bartłomiej Gawrecki

Tytuł rozprawy: *„Pomoc państwa na rzecz podmiotów rynku sportowego – (nie)przejrzystość relacji pomiędzy państwem a beneficjentami”*.

W niniejszej pracy podjęto próbę udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy relacje pomiędzy organami władzy publicznej a beneficjentami pomocy państwa na rynku sportowym spełniają kryteria uznania ich za relacje przejrzyste. W tym celu podjęta została próba ustalenia stosowanych na przedmiotowym rynku środków oraz form prawnych działalności administracji publicznej, jak również przeprowadzona została analiza procedur wykorzystywanych przy udzielaniu wsparcia na rzecz podmiotów rynku sportowego. Znalezienie odpowiedzi na przedmiotowe pytanie wymagało przeprowadzenia rozważań zmierzających do ustalenia, czy udzielane przez organy władzy publicznej wsparcie na rzecz podmiotów rynku sportowego stanowi pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym, jak szeroki jest zakres i skala naruszeń przepisów przy notyfikacji tej pomocy i czy pomoc ta powinna podlegać zwrotowi jako uznana za niedopuszczalną. W celu ustalenia odpowiedzi na wyżej wskazane pytania analizie zostało poddane kilkanaście przykładów pomocy państwa z Polski, Hiszpanii, Niderlandów i Węgier, z uwzględnieniem sytuacji prawnej i finansowej beneficjentów pomocy. Ocena przejrzystości wsparcia została dokonana poprzez ustalenie stosowanych praktyk organów władzy publicznej w zakresie udzielania wsparcia na rzecz podmiotów rynku sportowego.

Praca składa się z pięciu rozdziałów, poprzedzonych założeniami wstępnymi. Całość wieńczą wnioski końcowe. We wstępie dysertacji przedstawiono uzasadnienie wyboru tematu i tytułu pracy, jak również zaprezentowano problemy badawcze, hipotezy oraz metodologię prowadzonych badań. W rozdziale I dokonano prezentacji podstawowych pojęć i instytucji prawnych z zakresu prawa pomocy państwa. W rozdziale II przybliżono pojęcie rynku sportowego jako rynku właściwego w świetle unijnego i krajowego porządku prawnego, jak również objaśniono, czym jest „podmiot rynku sportowego”. W rozdziale III zaprezentowano środki oraz formy prawne stosowane przez administrację publiczną udzielającą wsparcia na rzecz podmiotów rynku sportowego, ze szczególnym uwzględnieniem właściwych procedur ustanowionych w drodze rozwiązań ustawowych. W rozdziale IV zaprezentowano modelową procedurę udzielania pomocy państwa, z uwzględnieniem specyfiki udzielania pomocy państwa na rynku sportowym. W rozdziale V dokonano analizy studium przypadku udzielania pomocy państwa na rzecz podmiotów rynku sportowego na polskim, hiszpańskim, węgierskim i niderlandzkim rynku sportowym, jak również dokonano oceny przejrzystości i dopuszczalności wsparcia. W pierwszej części tego rozdziału dokonano autorskiego przedstawienia wzorca procedury postępowania w sprawach pomocy państwa w sporcie, który

powinien być przestrzegany przez podmioty udzielające wsparcia; obejmuje on określenie środka pomocowego w rozumieniu TFUE, oceny występowania pomocy państwa w rozumieniu TFUE oraz ustalenie istnienia przesłanek uznania pomocy za dopuszczalną na podstawie przepisów TFUE lub prawa wtórnego. Przedstawiono również historię zainteresowania Komisji pomocą państwa w sporcie oraz stosunek polskich władz publicznych wobec wspierania sportu profesjonalnego na przykładzie interpelacji poselskich. Zaprezentowano również wyniki badania ankietowego przeprowadzonego na cele dysertacji, dotyczące społecznej oceny wsparcia udzielanego przez organy władzy publicznej na rzecz podmiotów rynku sportowego.

Po przeprowadzonej analizie wykazano, że relacje pomiędzy państwem a beneficjentami na rynku sportowym nie mogą być uznane za przejrzyste. Brak jest (w szczególności w Polsce i na Węgrzech) niesformalizowanego i swobodnego dostępu konkurenta rynkowego (oraz obywatela) do działalności finansowej państwa w sektorze sportowym, zaś reguły gospodarowania środkami publicznymi na wspólnym unijnym rynku (w tym na rynku sportowym) choć są sprecyzowane, to często nie są przestrzegane przez organy władzy publicznej (np. poprzez naruszenia procedur udzielania wsparcia przewidzianych we właściwych aktach prawnych), w szczególności w drodze pomijania procedur związanych z notyfikacją pomocy państwa. Powyższe zostało potwierdzone również w drodze uzyskania oficjalnych odpowiedzi od organów władzy publicznej. Wskazano również na potencjalne negatywne skutki zachowania stanu braku przejrzystości relacji pomiędzy państwem a beneficjentami oraz zaprezentowano postulaty *de lege ferenda*.